

Posudek na bakalářskou práci Radky Mandokové na téma

“Strategické partnerství: turecko-americké vztahy na přelomu 20. a 21. století”.

Autorka si zvolila velmi zajímavé a aktuální téma mezinárodních vztahů, které zpracovala na vysoké úrovni, obzvláště jedná-li se o její první odborný výstup.

Je velmi vydařená struktura práce - autorka se zabývá všemi relevantními tématy, které vytváří arénu americko-tureckých vztahů v posledních 20 letech, neztrácí však „fokús“ - její analýza je výstižná, soustředěná, jasná. Každá kapitola je opatřena krátkým, ale výstižným resumé - zhodnocením. Jazykově a stylisticky je text rovněž na velmi vysoké úrovni, totéž se dá říci o používání tureckých jmen a toponym, které je rovněž bezchybné. Práce je opatřena řadou užitečných map.

Na začátku práce nechybí krátký metodologický úvod s uvedením několika hlavních titulů, ze kterých autorka čerpala - možná by bylo lepší, aby se autorka věnovala rovněž kritickému rozboru literatury, která již byla k tomuto tématu vydána. Každopádně je velkým pozitivem, že autorka čerpala i z turecky psaných zdrojů (Bostanoglu, Uslu, Cagri aj.), z čehož zřejmě vyplývá, že má solidní znalosti tureckého jazyka.

Možná by stálo za to na samém začátku práce zmínit jistou podobnost a časovou shodu ve změně zahraničně-politického uvažování Turecka a USA - obě země mají (v případě Turecka od doby založení Republiky Atatürkem) tradici izolacionismu či neintervence, která byla opuštěna ve druhé polovině 40. let vzhledem k sovětské rozpínavosti v Evropě i ve světě.¹ V případě Turecka se to týkalo sovětských nároků na vybudování vojenských základen v tureckých úžinách a snahy Moskvy získat některé severovýchodní oblasti Turecka, považované za součást historické Arménie a Gruzie. O tom však autorka nezmiňuje - v tomto kontextu u ní najdeme pouze implicitní „obavy ze sovětské intervence“, které „po roce 1945 rostly“. V některých místech práce by možná stálo za to posílit argumentaci solidnějším použitím faktografického materiálu, ale dalo by se rovněž říci, že pro účely bakalářské práce lze to považovat za dostačující.

V celé práci je vidět autorčina mimořádná erudice, která je o to impresivnější, vezmeme-li v potaz nesmírnou komplikovanost regionu či regionů, v nichž se Turecko nachází (východní Středomoří a Balkán, Kavkaz, Střední Východ, Černomoří), mnohavrstevnou problematiku, kterou se americko-turecké vztahy vyznačují (od arménské genocidy po

---

¹ Autorka letmě zmiňuje princip neintervence až v kontextu turecké reakce na Válku v zálivu (str. 16).

otázky irácké války a vztahu k PKK) atd. autorka se vyzná ve spleti regionálních otázek, čemuž odpovídá i významná faktografická přesnost práce – přes všechnu snahu se mi nepodařilo „odhalit“ faktografický omyl či nepřesnost, která by se dala autorce vytknout.

Je rovněž třeba vyzdvihnout autorčiny značné analytické a argumentační schopnosti.

Celkově hodnotím práci jako **výbornou** a navíc navrhuji ji **děkanovi na pochvalu**.

20.ledna 2010,

Dr. Emil Souleimanov